

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

§	<i>Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd</i> <i>Európa jogi szakjogász</i>	§
Érkezett:	[REDACTED]	
Határidő:	[REDACTED]	
Ügyszám:	[REDACTED]	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság a *Dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd* (1095 Budapest, Gabona u. 10. II/1.) által képviselt **Kocsis Imre** ([REDACTED]) felperesnek a *Dr. Kardos Beáta jogtanácsos* által képviselt **Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen, rendezvény feloszlata jogellenességének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET.

A bíróság megállapítja, hogy alperes 2003. december 1-én jogellenesen oszlatta fel a Budapest XII. kerület BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalon megtartott rendezvényt.

A kereseti illetéket az Állam viseli.

A bíróság kötelezi alperest, hogy 15 napon belül 125.000 (egyszázhuszonötezer) forint általános forgalmi adót is tartalmazó perköltséget fizessen meg felperesnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Felperes 2003. november 24-én bejelentette, hogy 2003. december 1-én 18 óra 30 perctől 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalon, illetve a Stromfeld Aurél út 46/b. szám ház előtt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény [a továbbiakban: Gytv.] hatálya alá tartozó rendezvényt kíván tartani kb. 300 fő résztvevővel.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

Alperes 2003. november 26-án kelt 111-246/131/2003. számú határozatában a rendezvény megtartását megtiltotta. A határozat ellen benyújtott jogorvoslatot a Fővárosi Bíróság 2003. november 28-án kelt 10. Kpk. 45.401/2003/3. sorszámú végzésével jogerősen elutasította.

Felperes 2003. november 28-án bejelentette, hogy 2003. december 1-én 19 órától 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópontnál (Gesztenyés kert), 19 óra 30 perctől 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalon, illetve 19 óra 45 perctől 22 óráig a Stromfeld Aurél út 46/b. szám ház előtt a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényt kíván tartani kb. 12 fő résztvevővel.

A bejelentésekkel kapcsolatban Budapest Rendőrfőkapitányának Közbiztonsági helyettese a 2003. november 30-án kelt levélben megállapította, hogy a három bejelentés egy rendezvénynek minősül, mert a rendezvények célja, napirendje azonos, az időpontok és a helyszínek folyatólágosan követik egymást. A levél tartalmazza, hogy a bíróság a bejelentett rendezvények helyszíneire megtiltotta a rendezvény megtartását a 10. Kpk. 45.401/2003/3. számú jogerős végzésében.

2003. december 1-jén 19 órakor kb. 70-80 ember gyűlt össze a rendezvény első helyszínén, a BAH csomópontnál levő Gesztenyés kertben, mely rendezvényen felperes szervezőként vett részt. A rendezvényen a helyszínbiztosítási parancsnok-helyettese közölte felperessel, hogy a bíróság határozata alapján a rendezvény nem tartható meg, amit felperes arra hivatkozással vitatott, hogy a 2003. november 28-i bejelentésekkel kapcsolatban tiltó határozatot nem közöltek vele. Felperes az első rendezvényt megtartotta, és 19 óra 30 perckor befejezettnek nyilvánította. A rendezvény közben a rendőrség mozgósorfolat állított, körbezárta a helyszínt, valamint a rendezvény abbahagyására és a helyszín elhagyására szólította fel a jelenlevőket. A felhívásnak a jelenlevők nem engedelmekedtek és folytatták a rendezvényt a Jagelló úton (második rendezvény). Ezt követően a rendőrség a tömegeből felperest kiemelte, majd kb. 50 fővel együtt előállította a XII. kerületi Rendőrkapitányságra.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Szabálysértés Koordinációs és Képviseleti osztály Szabálysértési Képviseleti Alosztálya 176-122-633/2003. számon szabálysértési feljelentést tett felperessel szemben rendzavarásért. A Fővárosi Bíróság 14.Fsz. 92/2003/2. számú jogerős végzésében helyben hagyta a Budai Központi Kerületi Bíróság Sz. 2085/2003/2. számú végzését, mely szerint felperes elkövette a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 142. §-ának (1) bekezdése b) és c) pontjában írt rendzavarás szabálysértését, amikor a rendőrök megjelenésével és intézkedésével szemben kifejezetten durva, hangoskodó, kihívóan közösségellenes magatartást, valamint hivatalos személy intézkedésével szemben elégedetlenséget tanúsított.

Felperes a Pesti Központi Kerületi Bíróságra benyújtott keresetében kérte annak megállapítását, hogy alperes jogellenesen oszlatta fel a 2003. december 1-én 19 órától 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomóponthoz (Gesztenyés kert), illetve 19 óra 30 perctől 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalra bejelentett és megtartott rendezvényeit, valamint perköltség igényt jelentett be. Előadta, hogy alperesnek az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

IV. törvény [a továbbiakban: Áe.] 2. §-ának (1) bekezdése, 42. §-ának (1) bekezdése és 43. §-a, valamint a Gytv. 8. §-ának (1) és (3) bekezdésére figyelemmel tiltó határozatot kellett volna hoznia, ha véleménye szerint a rendezvény nem volt megtartható. Mivel határozat nem tiltotta a rendezvények megtartását, ezért a rendezvények jogszerűen megtarthatók voltak. Véleménye szerint Budapest Rendőrfőkapitányának Közbiztonsági helyettesének levele nem minősül tiltó határozatnak. Álláspontja szerint a 2003. november 28-i bejelentéseket a november 24-i bejelentéstől függetlenül, önállóan, érdemben kellett volna alperesnek vizsgálnia, mert a bejelentések eltérő időpontú, helyszínű, önálló rendezvények voltak. A rendezvények feloszlásának jogellenességével kapcsolatban előadta, hogy a Gytv.-ben nevesített okok - 12. § (1) bek., 14. § (1) bek. - nem álltak fenn, ezért jogszabálysértően járt el alperes. Arra is hivatkozott, hogy a közlekedés rendjének sérelmét a rendőrség okozta, valamint a rendőrség a rendezvény feloszlása előtt elmulasztotta felhívni a jelenlevőket, hogy magatartásuk veszélyezteti a rendezvény törvényességét.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és perköltséget igényelt. Arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Bíróság 10. Kpk. 45.401/2003/3. számú határozata jogerősen megtiltotta a 2001. december 1-én 18 óra 30 perctől 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyész kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalra, illetve a Stromfeld Aurél út 46/b. szám ház elé tervezett rendezvény megtartását, amiatt a november 28-án bejelentett rendezvények nem voltak megtarthatók. Alperes szerint a november 28-án bejelentett rendezvények - lényeges tartalmukra figyelemmel - a már megtiltott rendezvények megtartására irányultak, oly módon, hogy az eredeti bejelentést formailag három részre bontva nyújtotta be felperes. Álláspontja szerint nem kell új alakszerű határozatot hozni, mert az Áe. nem írja elő, ha jogerősen elbírált kérelemmel teljesen egyező új kérelem kerül benyújtásra. Arra hivatkozott, hogy felperes a Gytv. és Áe.-ben rögzített jogait rendeltetésellenesen gyakorolta, mert arra törekedett, hogy a megtiltott rendezvényt megtarthassa. Megjegyezte, hogy a korábbi tiltó határozatban megállapított és a bíróság által elfogadott indokok az új kérelmek vonatkozásában is fennálltak, amit az új bejelentések helyszínei és kisebb résztvevői létszám nem tett semmissé. Véleménye szerint a kisebb létszám bejelentése a Gytv. tudatos kijátszására irányult, mely létszámot felperes sem gondolt komolyan, mivel az Interneten és más rendezvényről is résztvevőket toborzott. Előadta, hogy a körülményekből arra kellett következtetnie, hogy tiltás ellenére került a rendezvény megtartásra, ezért a rendezvény feloszlása jogszerű volt.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2004. június 9-én kelt 12. P. 50.221/2004/8. számú elsőfokú ítéletében megállapította, hogy 2003. december 1-én a felperes által szervezett rendezvény feloszlása jogellenes volt. Alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2005. április 5-én kelt 45.Pf. 630.333/2004/4. számú végzéssel a pert megszüntette, az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és rendelkezett felperes keresetlevelének a Fővárosi Bírósághoz való áttételéről, mert a rendezvény feloszlása jogellenességének megállapítása iránti perben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény [a továbbiakban: Pp.] XX. fejezetének szabályait kell alkalmazni.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

A közigazgatási perben felperes úgy módosított keresetét, hogy kizárólag egy rendezvény, a 2003. december 1-én Budapest XII. kerület BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalra bejelentett rendezvény jogellenes feloszlásának megállapítását kérte, perköltség igényét 200.000 forint + áfa összegben jelölte meg. Előadta, hogy a rendőrség a november 28-i bejelentésekkel kapcsolatban nem hozott tiltó határozatot, ezért alaptalan a tiltott rendezvény megtartásának feloszlására történő alperesi hivatkozás. Álláspontja szerint a rendezvény feloszlása szempontjából nincs jelentősége az Interneten terjesztett szövegeknek, annak a ténynek, hogy a rendezvény szervezésekor bejelentett résztvevői létszáma és a ténylegesen résztvevők létszáma eltért, illetve a résztvevők a bejelentéstől eltérően az úttestet is használták. A Gytv. általános indokolására hivatkozva előadta, hogy a cél nélküli, spontán gyülekezés nem tartozik a Gytv. hatálya alá. Véleménye szerint nem vesztette el békés jellegét a rendezvény, mert erőszaktól mentes volt, a résztvevők fegyver nélkül vettek részt a rendezvényen, továbbá a gyülekezési jog gyakorlása bűncselekményt, bűncselekmény elkövetésére való felhívást nem valósított meg. Indítványozta a Hungária TV által készített felvételek megtekintését a rendezvényekről.

A közigazgatási perben alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Korábbi álláspontjával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a november 28-i bejelentés tartalma alapján minősítette egy rendezvénynek a három bejelentést, függetlenül a benyújtott iratok számától. Álláspontja szerint a november 24-i rendezvény széles körben történt meghirdetése, az új bejelentésben megadott résztvevők létszáma, a helyszínek és időpontok folytatólágossága, és az Interneten olvasható üzenetek alapján arra következtetésre kellett jutnia, hogy felperes november 28-án a korábbi megtiltott rendezvény megtartását ismételte meg, ezért nem kellett újabb tiltó határozatot hozni. Előadta, hogy nem lehetett biztosan megállapítani, hogy felperes a megtiltott, vagy a később bejelentett rendezvényeket kívánja megtartani. Álláspontja szerint a rendezvény tiltottsága, a bejelentéstől lényegesen eltérő tartalmú rendezvény, illetve a rendezvény békés jellegének megszűnése miatt indokolt és jogszerű volt a rendezvény feloszlása. Arra hivatkozott, hogy a bejelentéstől eltérő, annak többszörösét kitevő résztvevői jelenlét a korábbi tiltott rendezvény megtartására utalt, a véletlenszerűen összeverődött tömeg, viszont spontán gyülekezés, ami be nem jelentett rendezvényként volt felosztható. Hangsúlyozta, hogy a rendezvényen résztvevők létszáma fontos körülmény, mert kihat a forgalomra, a közlekedés biztonságára, utóbbi a rendezvény megtarthatóságát is befolyásolja, ezért erre hivatkozva a rendezvény jogszerűen felosztható volt. Az Alkotmánybíróság az 55/2001. (XI. 29.) számú határozatára és a Fővárosi Bíróság 12.K. 34.270/2004/5. számú ítéletének indokolására utalva előadta, hogy a résztvevők várható létszámának megadása nem pusztán a rendezvényszervezés miatt teljesítendő kötelezettségként, hanem a közrend biztosítása/biztosíthatósága, illetve a bejelentésre köteles rendezvények megtarthatóságának eldöntése miatt is döntő jelentőségű. Továbbá arra is hivatkozott, hogy a rendezvény elvesztette békés jellegét, mert a rendezvény résztvevői a rendőrség megjelenésére kiabálással, fütyüléssel reagáltak, valamint az intézkedő rendőrökkel szemben rendkívül durva hangnemet használtak.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

Felperes keresete az alábbiak szerint alapos.

A bíróság az alperes határozatát a Pp. 324. §-ának (2) bekezdés a) pontjában foglaltak, valamint az Ae. 72. §-ában foglaltak alapján vizsgálta felül, a tényállást a felek nyilatkozatai, a bírósági eljárásban beszerzett és csatolt iratok, valamint a közigazgatási iratok alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK 31. számú állásfoglalása szerint az ügyfél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre, illetve a közigazgatási szerv téves jogértelmezésére hivatkozással kérheti a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát. Az eljárásjogi jogszabálysértés csak akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését, megváltoztatását, ha az ügy érdemére is kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban sem orvosolható.

A bíróság által megállapított tényállás szerint, felperes 2003. november 24-én 2003. december 1-én 18 óra 30 perctől 22 óráig tartó rendezvény tartását jelentett be a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyés kert), BAH csomópont – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalra, illetve Stromfeld Aurél út 46/b. számú helyszínre, kb. 300 fő résztvevővel. A rendezvény megtartását alperes megtiltotta, a döntést ellen benyújtott jogorvoslatot a bíróság jogerősen elutasította. Felperes 2003. november 28-án bejelentette, hogy 2003. december 1-én 19 órától 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópontnál (Gesztenyés kert), 19 óra 30 perctől 22 óráig a budapesti XII. kerületi BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél úton, illetve 19 óra 45 perctől 22 óráig a Stromfeld Aurél út 46/b. szám ház előtt bejelentés köteles rendezvényeket kíván tartani kb. 12 fő résztvevővel. Alperes a rendezvények tartását tiltó határozatot nem hozott. Budapest Rendőrfőkapitányának Közbiztonsági helyettese 2003. december 30-án kelt levélben felhívta felperes figyelmét, hogy a rendezvényeket nem tarthatja meg, mert a 111-246/131/2003. számú határozatában - a bíróság által is felülvizsgáltan - ezt megtiltotta. A Budai Központi Kerületi Bíróság Sz. 2085/2003/2. számú végzésének 2. oldalának harmadik bekezdése szerint, a levelet felperessel 2003. december 1-én 12 óra 17 perckor közölték, de ennek valóságosságáról a közigazgatási iratokból, vagy egyéb okirati bizonyítékból, felperes nyilatkozatából nem győződhetett meg a bíróság. Felperes a bejelentés szerinti időpontban, kb. 70-80 fő részvételével megkezdte a rendezvényeket. A Gesztenyés kerti rendezvény során a helyszínbiztosítási parancsnok-helyettese közölte felperessel, hogy a bíróság tiltó határozata miatt a rendezvény nem tartható meg, amit felperes arra hivatkozással vitatott, hogy a bejelentésekkel kapcsolatban tiltó határozatot nem közöltek vele. A rendőrség mozgósorfalat állított, körbezárta a helyszínt, valamint a rendezvény abbahagyására és a helyszín elhagyására szököltotta fel a jelenlevőket. A felhívásának a résztvevők nem engedelmesskedtek, és a Gesztenyés kerti rendezvény befejezését követően megkezdtek a következő (második) rendezvény megtartását a Jagelló úton. Ezt követően a rendőrség a rendezvényt feloszlatta, felperest kb. 50 fővel együtt előállította a XII. kerületi Rendőrkapitányságra, illetve később szabálysértési eljárást kezdeményezett a résztvevőkkel szemben. Felperes álláspontja szerint, alperes jogsértően hivatkozik a feloszlítás indokául tiltott rendezvény megtartására, mert a 2003. november 28-i bejelentésekkel kapcsolatban nem hozott alakszerű tiltó határozatot, a Budapest

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

Rendőrfőkapitányának Közbiztonsági helyettesének levele nem minősül tiltó határozatnak, illetve alperes és a bíróság korábbi döntése nem a bejelentésre vonatkozik. Véleménye szerint nem álltak fenn a Gytv.-ben előírt felosztatási feltételek, ezért a rendezvény felosztatás jogszerűtlen volt. Alperes arra hivatkozott, hogy felperes a 2003. november 28-i bejelentésekben a korábban megtiltott rendezvény megtartását jelentette be oly módon, hogy formailag három bejelentést tett, három helyszínt adott meg, és a résztvevők számát kb. 12 főben jelölte meg, de ténylegesen a korábbi, megtiltott rendezvény megtartása volt a célja. Álláspontja szerint a november 24-i és 28-i bejelentés lényeges körülményeiben nincs eltérés, ezért a 24-i bejelentéssel kapcsolatban hozott bírósági döntés hatálya érdemben kiterjed az új bejelentésekre, ezért nem kellett új határozatot hoznia. A felosztatás jogszerűségével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem lehetett megállapítani, felperes a megtiltott, vagy a később bejelentett rendezvényeket kívánja megtartani. Véleménye szerint a rendezvény felosztatása jogszerű volt, arra tekintettel, hogy a rendezvény lényeges körülményekben eltért a bejelentéstől, valamint a résztvevők magatartása miatt a rendezvény elvesztette békés jellegét.

A bíróságnak abban kellett állást foglalni, hogy a 2003. december 1-én 19 óra 30 perctől a Budapest XII. kerület BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalra bejelentett és megtartott rendezvény felosztatása megfelelt-e a jogszabályoknak.

A Gytv. 2. §-a szerint

„(1) A gyülekezési jog gyakorlása keretében békés összejövetelek, felvonulások és tüntetések (a továbbiakban együtt: rendezvény) tarthatók, amelyeken a résztvevők véleményüket szabadon kinyilváníthatják.

(3) A gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével.”

A Gytv. 12. § (1) bekezdés szerint „Ha a rendezvény résztvevőinek magatartása a rendezvény törvényességét veszélyezteti, s a rend másként nem állítható helyre, a szervező köteles a rendezvényt felosztatni.”

A Gytv. 14. §-a szerint

„(1) Ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik, vagy a rendezvényen a résztvevők fegyveresen, illetőleg felfegyverkezve jelennek meg, továbbá ha bejelentéshez kötött rendezvényt bejelentés nélkül, a 7. § a) és b) pontjában foglaltaktól eltérően vagy tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt felosztatja.

(2) A rendezvény felosztatását figyelmeztetésnek kell megelőznie.

(3) Ha a rendezvényt felosztatják, a rendezvény résztvevője a felosztatástól számított tizenöt napon belül pert indíthat a felosztatás jogellenességének megállapítására.”

A Gytv. 15. § b) pontja szerint „fegyveresen jelenik meg a rendezvényen az, aki lőfegyvert vagy robbanóanyagot tart magánál, felfegyverkezve pedig az, aki erőszak vagy fenyegetés alkalmazása érdekében az élet kioltására vagy testi sértés okozására alkalmas eszközt tart magánál.”

A rendezvény felosztatására vonatkozó törvényi feltételek felsorolása taxatív jellegű, ezért a Gytv. 12. §-ának (1) bekezdésében és 14. §-ának (1) bekezdésében említett feltételekre alapított rendezvény felosztatás minősülhet jogszerűnek. A Gytv. értelmében - többek között - a rendőrség jogszerűen osztatja fel a rendezvényt, ha bejelentéshez kötött rendezvényt bejelentés nélkül, vagy az írásban benyújtott bejelentéstől eltérő időpontban, helyszínen, útvonalon, céllal, napirenddel, vagy tiltó határozat ellenére tartanak. A Gytv. 12. §-ának (1) bekezdése szerint a szervezőnek kell felosztatni a rendezvényt, ha a rendezvényen résztvevők magatartása a rendezvény törvényességét veszélyezteti.

Tiltó határozat ellenére megtartott rendezvény alatt kizárólag olyan rendezvényt lehet érteni, aminek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben történő megtartását a rendőrség, a Gytv. 8. §-ának (1) bekezdése szerint alakszerű határozattal megtiltotta, a döntés elleni jogorvoslatot a rendőrség biztosította, és a rendőrség, illetve jogorvoslat esetén a bíróság tiltó jogorvoslatot a rendőrség biztosította, és a rendőrség, illetve jogorvoslat esetén a bíróság tiltó döntése ellenére megtartják a rendezvényt. A bíróság álláspontja szerint a 2003. november 24-i alperesi, illetve bírósági döntés hatálya automatikusan nem terjedt ki a 2003. november 28-i bejelentésekkel érintett rendezvényekre, még akkor sem, ha a bejelentések ugyanazon szervezőtől származó, hasonló célú és helyszíni rendezvényekre vonatkoztak. A bíróság rámutat, hogy az alperes által hivatkozott bírósági határozat ugyanazon a napon kelt, mint felperes újabb bejelentése, tehát a végzés nyilvánvalóan nem vonatkozhatott felperes bejelentésére. Emiatt jogszerűtlen volt a bírósági döntésre utalva, a bejelentésben megjelölt rendezvények megtartásának tiltására hivatkozni.

A bíróság álláspontja szerint a rendőrségnek minden egyes bejelentést kötelező megvizsgálni, még akkor is, ha a bejelentéseket hasonló, vagy hasonlóknak tartja. A Gytv. céljából, alkotmányos tartalmából és a részletszabályokból nem vezethető le olyan értelmezés, hogy a rendőrség jogosult lenne a bejelentések összehasonlítása alapján mérlegelni, hogy hasonló rendezvény korábbi megtiltása miatt, a bejelentéssel kapcsolatos tiltó álláspontját és annak indokait ismételtelen közli, vagy nem közli a rendezvény szervezőjével alakszerű határozatban. Mindez nem jelenti azt, hogy alperes a november 28-i bejelentésre vonatkozó érdemi döntésében ne foglalhatott volna el olyan jogi álláspontot, mint a november 24-i bejelentéssel kapcsolatban, felhasználva a korábbi tiltó határozat érveit, bizonyítékait, indoklását, a bíróság döntését. Amennyiben alperes szerint nem kellett érdemben döntenie, akkor ezt kellett volna közölni és megindokolni határozatában. Mivel a kereset nem a tiltó határozat, vagy a rendezvény megtiltásának vizsgálatára irányult, ezért a bíróság a Pp. 215. §-a alapján nem foglalhatott állást, hogy alperesnek milyen döntése lett volna jogszerű, ha határozatot hoz.

A bíróság rámutat, hogy a határozat nemcsak az alperes tiltását közli, hanem biztosítja a jogot a szervezőnek, hogy döntés bírósági felülvizsgálatát kérje, és számára kedvező döntés esetén a rendezvényt megtarthassa. A bíróság álláspontja szerint Budapest Rendőrfőkapitányának Közbiztonsági helyettesének levele nem volt alkalmas tiltó döntés joghatásának kiváltására, mert ilyen döntést a levél aláírója nem hozhatott, továbbá a jogi képviselő nélkül eljáró szervezőt - noha rendezvény szervezésében jártasságot szerzett - nem tájékoztatta egyértelműen a rendezvény tiltásáról, csak a megtartás következményeire hívta fel a figyelmet.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

A kifejtettek alapján a bíróság osztotta azt a kereseti álláspontot, hogy a korábbi alperesi és bírósági döntés, a rendezvények hasonlósága miatt nem eredményezte a felperes november 28-án bejelentett rendezvényeinek automatikus megtiltását. A 2003. december 1-én Jagelló úton megkezdett rendezvény megtartását felperes bejelentette, a rendezvény megtartását alperes és a bíróság nem tiltotta meg, ezért a rendezvény felosztatása jogszerűtlen a bejelentés nélküli, valamint tiltó határozat ellenére megtartott rendezvény okán.

A rendőrség a rendezvényt jogszerűen osztatja fel, ha a rendezvény a bejelentéstől eltérő helyen, időpontban, céllal és napirenddel bonyolódik le. A hivatkozott törvényi rendelkezés értelmében nem minősül felosztatási oknak, ha több résztvevő jelenik meg rendezvényen a bejelentésben valószínűsítetttnél, valamint a bejelentésben megadott útvonalon, de nem a járdán, hanem az úttest egy részén történik a rendezvény, valamint a rendezvény a közlekedés általánosan megszokott folyamatosságát, irányát hátrányosan befolyásolja. A bíróság rámutat, hogy a Gytv. egyértelműen rögzíti a rendezvény megtiltását és a rendezvény felosztatását eredményező feltételeit, ezért a tiltó okok csak akkor minősülnek felosztatási oknak, ha erről a Gytv. így rendelkezik.

A bíróság messzemenően egyet értett alperessel, hogy a Gytv. 7. §-ában előírt tartalmak megadásának nem az a célja, hogy a szervező adminisztratív kötelezettsége növekedjen, ezért bármit be lehessen írni a bejelentésbe, akár a rendezvény céljára, akár a résztvevők várható létszámára. Az Alkotmánybíróság az 55/2001. (XI. 29.) számú határozatában rámutatott, hogy a bejelentés tartalmát előíró rendelkezések olyan szükséges információk megadását teszik kötelezővé, amelyek nélkülözhetetlenek a tiltással kapcsolatos okok vizsgálatánál, illetve a rendezvény rendjének megfelelő biztosítására való felkészüléséhez. A közösség - akár rendezvényen résztvevőként, akár közvetett érintettként - érdeke, hogy a rendezvény a törvényeknek és a bejelentésben meghatározott rendben történjen meg, amihez a szükséges rendet a szervezők mellett a rendőrség biztosítja. Ebből következően jogsértő olyan résztvevői létszám bejelentése, melyről a szervező tudja, hogy nem felel meg a valóságnak. Erre a körülményre a rendezvény felosztatása viszont csak abban az esetben alapozható, ha a jogszabály erről így rendelkezik. A törvény, önmagában a várható és a megjelent résztvevői létszám eltérést - a perbeli esetben, a 12 fő helyett kb. 80 résztvevő megjelenését - nem minősíti felosztatási feltételként, ezért lényegtelen az is, hogy felperes a november 24-i bejelentése kapcsán hozott hatósági döntést közzé tette-e, illetve másik rendezvény résztvevőit csatlakozásra invitálta-e, továbbá az Interneten szervezett-e valaki résztvevőket a rendezvényre. A kifejtettekkel egyező a bíróság álláspontja a bejelentéstől eltérő úttest használatával kapcsolatban is. Utóbbi körülményekkel összefüggésben a bíróság visszautal a határozathozatal fontosságára, mert ha a rendőrség a bejelentést érdemben megvizsgálja, juthatott volna arra az álláspontra, hogy bejelentés útvonala miatt a rendezvény nem tartható meg, vagy a rendezvény megtarthatósága esetén a forgalom és a rendezvényen résztvevők érdekében meghatározott biztosítási intézkedéseket kell tennie. Utóbb, tiltó, vagy feltételeket állító határozat hiányában nem hivatkozhat az úttest használatra és forgalom akadályozására, mint felosztatási okra, mert ezeket a körülményeket a Gytv. 12. §-ának (1) bekezdése, illetve a 14. §-ának (1) bekezdése nem minősíti felosztatási feltételnek.

A kifejtettek alapján a bíróság megállapította, hogy a bejelentéstől eltérő körülmények és a forgalom rendjének sérelme miatt nem kerülhetett sor a rendezvény jogszerű felosztatására.

A Gytv. 2. §-ának (1) bekezdése értelmében minden olyan rendezvény (összejövetel, felvonulás, tüntetés) jogszerű, ami békés. Ebből következően a nem békés rendezvények nem állnak a Gytv. védelme alatt, ami azt is jelenti, hogy ha az eredetileg békés rendezvény elveszti ezt a jellegét, annak következménye lehet a rendezvény felosztatása. A rendezvény nem minősül békésnek, ha az Alkotmánnyal és a törvényekkel összhangban nem álló célt szolgál a gyülekezési jog gyakorlása, vagy a rendezvény résztvevői tanúsítanak olyan magatartást, ami nem minősíthető békésnek.

Nem volt vitatott a perben, hogy a rendőrség, valamint a felperes és a résztvevők között vita volt a rendezvény helyszínén, illetve a helyszínen megjelenő rendőrséget a rendezvény résztvevői fütyüléssel, durva szidalmazással fogadták. Ebből nem lehet arra következtetni, hogy a rendezvény az eredeti békés jellegét elvesztette volna, mert nem merült fel bizonyíték, hogy a rendezvény célja a bejelentéshez képest valamilyen békétlen célra, pl. a rendőrség elleni agresszív fellépésre változott volna, valamint olyan adat sem merült fel, ami alapján azt lehetett volna megállapítani, hogy felperes vagy a rendezvény résztvevőinek magatartása vált volna békétlenné, erőszakossá. A bíróság a rendezvényen történt fütyülést, és szidalmazást nem minősíti olyan körülménynek, ami a békés rendezvény követelményét átlépte volna, ezért a felosztatás, mint jogszerű következmény alkalmazható lett volna.

A bíróság osztotta felperes álláspontját, hogy a rendőrségnek a rendezvény békés jellegének elvesztésére nem a tárgyaláson, hanem már a rendezvény helyszínén kellett volna utalni. A Gytv. 12. §-ának (1) bekezdése végső következményként előírja a rendezvény felosztatását, ha a résztvevők megtartása veszélyezteti a rendezvény törvényességét, de csak abban az esetben, ha a rend nem állítható helyre, valamint a résztvevőket figyelmeztették, hogy a rend helyreállításának hiányában a rendezvényt felosztatják. Nem merült fel a perben olyan adat, amely alapján megállapítható lett volna miben állt a rendezvény törvényességének veszélye, vagy a résztvevőket felhívták volna a rendezvény törvényes rendjének helyreállítására. Erre azért sem került sor, mert a rendőrség a rendezvény helyszínén azt az álláspontot képviselte, hogy tiltott rendezvényt került megtartásra.

A bíróság a felosztatás jogszerűségének kérdésénél jogilag nem értékelheti sem felperes hátrányára, sem alperes javára, a munkájukat végző rendőröket ért szidalmazásokat, de ezzel kapcsolatban rá kíván mutatni, hogy felperesnek és többi résztvevőnek is jogi lehetősége volt a rendőrségi intézkedés utólagos kifogásolására, illetve egyéb jogsérelmük orvoslását kérni a hatóságtól, vagy a bíróságtól. Az eljárást és a jogsérelmeket nem a rendezvény felosztatása közben, a rendezvény helyszínén, szóban, durva kifejezésekkel kell kifogásolni, hanem érvek mentén, a jog által meghatározott keretek között, szükség esetén perben. Ez akkor is így helyes és jogszerű, ha felperes már a rendezvény helyszínén is biztos abban, és utóbb be is bizonyítja, hogy a rendőrség helytelen jogi következtetés alapján, jogszerűtlenül járt el a rendezvény felosztatása során.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
13.K. 31.494/2005/6.

A hivatkozott körülmények miatt, a rendezvény résztvevőinek fűtődésével és kiabálásával a rendezvény nem vesztette el békés jellegét, a békés jelleg helyreállítására alperes nem hívta fel a résztvevők figyelmét, ezért ezen okból nem kerülhetett sor a rendezvény jogszerű feloszlására.

A bíróság felperes bizonyítási indítványát mellőzte, részben, mert a kereset alapján eldöntendő kérdés jogkérdés volt, másrészt a felek ténybeli előadása egyező volt és nem volt olyan releváns tény, amit az iratok és a felek nyilatkozatai alapján ne lehetett volna megnyugtatóan tisztázni.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy felperes módosított keresete alapos, alperes a 2003. december 1-én 19 óra 30 perctől a Budapest XII. kerület BAH csomópont (Gesztenyés kert) – Jagelló út – Stromfeld Aurél út útvonalon megtartott rendezvényt jogellenesen oszlatta fel.

Alperes pervesztes lett, de személyes illetékmentessége miatt a le nem rótt kereseti illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

Alperes a Pp. 78. §-ának (1)-(2) bekezdés alapján köteles a jogi képviselővel eljáró felperes perköltségét megfizetni. A bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése értelmében a 200.000 forint + áfa bejelentett ügyvédi munkadíj összegét a pertárgy értékével nem találta arányban állónak, ezért a közigazgatási perben ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre tekintettel, az ítélet kihirdetésekor hatályos jogszabályok alapján 50.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat állapított meg felperesnek, illetve másodfokú eljárásban megállapított 50.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjra tekintettel, összesen 100.000 forint + 25 % áfa ügyvédi munkadíj viselésére kötelezte alperest.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. §-ának (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2005. év december hónap 9. napján

Dr. Koltai György sk.
bíró

A kiadmány hitelűl